

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Davidis Regii Prophetae Psalterivm

Moritz <Hessen, Landgraf>

Smalcaldiae, 1593

VD16 B 3258

Psalmvs LXXXIX. Misericordias Domini, in æternum &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68864](#)

Tabida consumta est facies, mærore grauante,
Attamen expansis innoco te manibus.
Num tua conscientia miracula, lumine cassi?
Num rediuiua cohors carmina grata canent?
Num tua funereis referent benefacta sepulcris
Atq; fidem, miseris qui periere modis?
An tua Cymmeris patefient facta tenebris?
Iusticia in vacuo qua queat esse loco?
At tibi confido, Domine, & tua numina adoro:
Et tu manè meas percipis aure preces.
Cur Deus, hanc animā vultu minitante repellis?
Cur faciem abscondis, quofo, salutiferam?
Mæstus, inops, exul, meq; afflidente repulsa,
Attonitus, vultus iam iaceo ante tuos.
Terrificusq; tuus furor opprimit anxia corda,
Horrificus terror saucia membra premit.
Flumine ceu rapido me mergit perfidus hostis,
Vndiq; circundans retibus atq; plagis.
Sanguine coniuncti, vicini, noti & amici
Fletibus offensi retro abiere meis.

PSALMVS LXXXIX.

Misericordias Domini, in æternum &c.

abideT

X

Quanta

Quanta Dei bonitas sit, gratia quanta, fidesq;
Gratifico semper pectore & ore canam.
Hoc mihi principium sit carminis: Exorietur
Gratia, in aeternos non abolenda dies.
Et tua sancta fides statuet durabile regnum,
In caelis, quoniam terrea regna cadent.
Firmaui pactum, cum charo fædus iniui,
Iurauit tibi, quæ non reuocabo, David.
Quod tua progenies non interitura sit unquam,
Quod tibi sit stabilis tempus in omne thronus.
Facta siupenda, Deus, cæli tua ubiq; patentur,
Sanctorum in cætu nota tua est q; fides.
Quis Domino aquari poterit super aethere cæli?
Conferri superum quis tibi, Ioua, queat?
Sanctorum in cætu Dominus fortissimus Heros,
Mira facit sancta terribiliq; manu.
Quis Domino similis virtute, fideq; Zebaoth?
Cui verum & bonitas cingit utrumq; latus.
Compescis fluctus, maris alta per aquora, motos,
Imperium Ponti solus & unus habes.
Inflatum Raabum, tua regna, Ægypte, trucidas,
Hostiles spargis fortis ubiq; manus.
Omnia nam tua sunt, cæli terræq; profunda,

Orbem fundasti, quicquid \mathcal{E} orbis habet.
Erum cum Borea firmasti, Thabor, \mathcal{E} Hermon
Ad laudes plaudunt exiliuntq_s tuas.
Brachia firma tibi, manus est fortissima, dextra
Excelsa est: similis quis queat esse tibi?
Iusticia \mathcal{E} iuris fulcro tua regia sedes
Nititur, hanc ornat cum bonitate fides.
Felicem populum, qui fert tibi iubila latu_s,
Luce tui vultus qui duce carpit iter.
Nomine digna tuo, is fundet tibi carmina semper,
Iusticia extollet se celebrisq_s tua.
Tu decore excelsi tribuisti robora nobis,
Cornuaq_s insurgunt nostra, fauore tuo.
Est etenim Dominus clypeus, firmissima rupes,
Sanctus in Israël Rexq_s, Deusq_s meus.
Dixit is: inueni famulū mihi quando Dauidem,
Perfudi hunc oleo, rex sit ut ipse, sacro.
Hunc mea seruabit præstanti robore dextra,
Firmabunt vñctum brachia celsa meum.
Vt neq_s præualeat quisquam illi pessimus hostis,
Impius possit eum nec premere vlla manus.
Hunc per ego reprobos contundam fortiter istos,
Qui cum dira velint, præmia digna ferent.

At mea

At mea firma ipsi bonitasq; fidesq; manebit,
Perq; meum nomen cornua celsa geret.
Virtuti ipsius subsint lata aquora Ponti,
Ipsi dextra flumina subiiciam.
Talia is attribuet mihi nomina : tu mihi rupes,
Tu Deus & Pater es, præsidium atq; salus.
Hunc statuam primo genitum, faciamq; sedere
Ante alios Reges in potiore throno.
Fæder a qua statui nos inter, firma manebunt,
Gratiaq; est finem non habitura mea.
Illius, efficiam, ut semen non desinat unquam,
Nec solium, donec semita solis erit.
At si posteritas eius mea iura relinquet,
Deserere incipiens sancta statuta mea.
Iura prophanantes mea si violare studebunt,
Transgressi leges impietate meas.
Ipsorum ferula castigatrice rependam.
Crimina, sit sceleri ut debita poena comes.
Ast mea perpetuis durabit gratia seclis,
Firma fides verbi semper eritq; mei.
Irrita non fient villo mea tempore pacta,
Non variabo oris fædera sancta mei.
Iuraui ipse semel per nomina sancta Jehouæ,

Danidi seruo non, nisi vera, loquor.
Eius erit semen stabile, & sine fine manebit.
Clariss & solium lumine solis erit.
Donec cæliuagæ durabunt cornua luna,
Testis & aetherei fæderis iris erit.
Sed nunc tu reprobas unctum, misereq; repellis,
Quem non debebas deseruisse, tuum?
Pactum cum seruo, diuinaq; fædera soluis,
Regia sub pedibus pressa corona iacet.
Murorumq; apices, & propugnacula firma
Deiicis, ut non sim tutus ab hoste truci.
Diripiunt qui prætereunt, sauißimaturba,
Vicinis ut sit risus & opprobrium.
Quinetiam extollis furiales vndiq; dextras,
Hostiles capiunt gaudia lata manus.
Illi obtusa est acies, hebetatur & ensis,
E pugnis nunquam victor abire solet.
Ornamenta iacent, eius decora alta silentur,
Sceptraq; cum folio precipitata cadunt.
Detrahis ipsi annos, teneræ floremq; iuuentæ,
Ipsum ignominiis opprobrioq; tegis.
Quò Deus, usq; tuam faciem occultabis? an ultrà
Ignis ut ardebit feruidus, ira tua?

Quām

Quām breuis annorum numerus sit, quāso, memē-
Quorsum à te frustra conditus esset homo? (to,
Viūorum ē numero, cedo, cui mors parcat auara?
Vitamq; è stygiis quis reuocauit aquis?
Iurasti ipse tuo Daudi, fædere pacto,
Hac ubi nunc pietas, qua fuit antè, tua?
Esto memor probris seruorum, Ioua, tuorum,
Quod gremio excipitur comprimiturq; meo.
Afficit hoc inimica cohors tua nomina sancta,
Hoc plantas vñcti lädere auetq; tui.
Sancta Dei bonitas benedicta sit omne per eūum,
Quē iuuat ex animo hæc credere, dicat Amen.

P S A L M V S X C.

Domine, refugium factus es nobis, &c.
PErpetuò, Deus, es nobis arx, turris, asylum:
Quò fugimus tuti semper ab hoste malo.
Tu regnas sine fine, pater, sine origine, solus
Fundasti montes, astra, mare atq; solum.
Tu genus humanum pallentes mittis ad umbras,
Ac homines velut ex morte redire iubes.
Ante tuos oculos anni sunt mille breuis lux,
Præteriti fuit ut temporis una dies.

Tempor